

YAŞAR MEMEDEMİN

NOKTA

**Editura Europolis
CONSTANȚA 2003**

BİR İŞNİ becergen soñ,
Sonına nokta salamız.
Közler uzay kelecikke,
Kaytabaştan çol alamız...

Yasar Memedemin

N O K T A

„APAKAYIMA, BALLARIMA VE TORINIMA!...”

Editura Europolis
Constanța 2003

Culegere text: Aledin Amet
Tehnoredactare: Ayhan Osman

ISBN 973-8283-75-2

Motto:

„Yıldızlarga karamaga bılgen kışiler,
Karanlıktan ürkmezler”

Carl Sagan

1870-1871

1872-1873

1874

1875-1876

1877-1878

1879

BİR işni becergen soñ,
Sonına nokta salamız.
Közler uzay kelecikke,
Kaytabaştan col alamız...

Menim karawım yıldızlarda,
Onlarga baylı ümütim.
Toprak negadar tartsa da,
Onlar menim cır kuwetim...

Edim, barman, bolacam.
Sakındım korsaymaktan.
Şimdi zor tabirlemek,
Korkmayman sorumluktan.

Yarının sarayında
Yapkanımdan yalmaycam.
Taşlagan cewherlerimin,
Işığında yaşaycam...

Raatlık basacak beni,
Cürek turmay uracak.
Canım şıgıp ketken soñ,
Menim ızım kalacak...

Ak mannayım astında oynak yıldızçıklar
Lezet berdiler maga turmadan hayatımda.
Toktamadan, talmadan, merak man dawrandım,
Millet hisî turdı er wakıt onımda em solımda.

İstemedim kerekse de kimseden imdat,
Şaşkınlıkka bo sebepten, ewet, ogradım.
Bedenim sawlık, tazelikni tuyganda,
Erinmiy caluwsız göñlîme orandım.

Şaytan da karap turmadı, kırıştı araga,
Yaşayışım bazı, bazı tersine döndi.
Aks etkenim üşün kerek doğrılıkni,
„Şamar” da aldım, col ışığım söndi.

İncintmadım hayatta kabatsız kimseni,
Nesilden nesilge kalgan kutsiy miras.
Dawrandım sebatlı cürek emiri men,
„Ah”, dedim kerekte, boş berdım biraz...

Berilmedim birwakit bütünlük men,
Tuymadım cünkı men de bütünlük.
Anladım, kapaldım azar, azar.
İzledim şâyına birkarar menlik.

Darkatmadım duygılarım aşık, aşık,
Kerekkende ayırmaga da bildim.
Kimse sezmedı tuygan hislerimni,
Aşılğanda tez men örtmek men sıldım.

Ondaylar hayatta balıklar,
Onga, solga zıplanmaga süyeler.
Areketlerin kimsege tuydırmadan,
Bırakkan izlerin becerik men sileler...

Kırmiskaday şabalap topladım,
Kerek bolgan yaraycak aşımını.
Bırşiy alıp ketmicekmen, keregı yok,
Maksad, sizge taşlamak bokşamını.

Uşagan maga köp bo dünyada,
Saymak zor kele onlarını maga.
Allah bonday yaratkan menı, cumart,
Halkımın menliğin korımaga.

Önerlilernı hatırlamak kıyın,
Farklaycak „Kelecek” bo işnı.
İster inan, ister inanma,
Tarih berecek kerek ölçnı.

Kartn bolmasa satıp al degenler,
Tecürbenin erwakit keregı bar.
Onın üşün kartlarını sürüp atmañız,
Dünya oñlarsız bola biraz tar...

Er akşam
BİR ekİ sıra yazmasam,
Yuklayalmayman.
Bo lanet
Nenİn belası, acaba ?
İlham da bolmasa...
Bonı men ters kÖrmiymen,
CÜnkİ, er İŞ alışkanlıkka baylı,
Tırış, zameTİn kızganma,
Sade sonı berİmlİ bolsıñ...

Turmadan ratsızlay,
Ufuknı karay,
Küneşnın tuwmasın bekliy.
Fecir de kalpazanlaşkan,
Özın sıkmay,
Carıkka kawışmaga cesaret etmiy...
Şüphesiz,
Az zamanda küneş tuwacak,
Wakıtın ıstegın taltif etecek...
Bazda, bazda bulutka saklansa da,
Şıgacak,
Parlaycak, cıltacak...

Müşterek iş
Eş bir vakit bir kişiğe karamay.
Birişi ketse, ceri boş kalmay.
Wakit colin kesmiy, ilerliy...
Hayat, dayıma,
Canılıkka ve kusursızlıkka aşıla...

Kabartma taşların altında
Saklangan şeşek kokıların
Soygincısıman...
Bonın menfaatı
Acayıp yankesicinin
Sert refahıdır...
Lanetliğin
Sonına eralmaysın...

Deñiz boyında deñizni boylap,
Közlerim ufukka şayıla.
Kök deñiznin, deñiz köknin,
Yeşil men mawı, mawı man yeşil...
Deñiz otların sert kokıları
Burnımın cıra...
Kulakların aş akçarlakların
Seslerin seslep ses bola...
Tilim kalbim men buwişip:
„Ah, Deñizim, sensin benim barlığım! ”
Cümlesin cümlege cümleleştire...

Yaz şillesinde
Kölgeni karaymız,
O bizi düşün sakın bir vaha...
Lakin onun uzaganın beğenmiyem,
O uzagan saytın hayatım kiskara,
Yavaş, yavaş vakitlerimni da
Alıp bara...
Geşken kaytmay,
Boga da karşı turalmayman!...

Muwazi hayat,
Men de oga mahkümmen...
Erkez anlayalmay,
Sezalnay İsteklerim...
Farksız dawransam da
Onlarday yaşasam da,
Anlaşma imkânım yetersiz...
Men gerçekten tış,
Hayaliy Dünyada yaşayışım...

Kökke karayman,
Bulutlar kuwalaşıp,
Küneşni gizlemege tırışalar.
Küneş te pışkinlik men oyinga dala,
Dalgalarga kırıp şıkkın bir gemi,
Sallana, sallana, bir coytıla, bir aşıla...
Negadar oyun süyer bolsa da,
Bulutlar,
Öfkelerin gizlilik men saklaylar,
Onın üşün bulutka karap oşlanaman,
Önerinden sakınaman...

Menfur tüşüncelerim
Wakıtnın kanatlarına asılıp
Sakız şaynaylar...
Awutıcı sesler
Gayritabiy karayışlar man
Kayıtsız, sahte ve astenik
Hasislik men
Bır sıkı maceranı andıralar...

Mesut bolıp, bolmaganım
Kalbimden sordım.
Indemedi...
Susmak ta bir cevap,
Niyetimin fark etmedi...
„Kalbim, sen de sabit tuwılsñ.
Bo duraksamak ne?”
Gizliliğın menı şaşırtı !...

Gene geşip ketiyatırsıñ,
Öziñni sezdirmeden.
Men tawkel, sen kabatsız,
Kapalı saga közlerim...
Men sonsızlıkka dalğan bñr aldangış.
Erıknı, zerdalını sezalmadım,
Seni abaylamaga bñr kıraw kâfiy boldı...

Wakit kele,
Öziñe öz tuwılsıñ,
Küneş dayıma batmaga karay...
Kudret zayıflay,
Kan yorıla,
Omız bükile,
Karayışlarnın parıltısı
Duman man örtile...
Ayakta turıp,
Kıbırdaganıñ
Yaşaw demek...
Boga da Şükir !

Sen bîr „Celsîñ”,
Cellernîñ celî bolıp,
Dünyaga kelgensîñ...
Turmadan, yorılmadan cellenesîñ,
Cel senîñ imanîñ...
Ne poyraz disîñ,
Ne de lodos,
Keşlemenî beklep te turasîñ...
„İtibarga alğan deyîmîñ:
"Cel kipîm, cel."
Senîñ „Dinîñ" celletkende...

Hakikatnı aşıklayanlarga minnetarman...
Onı kabil etmekten de sakınmayman.
Kaysı kaynaktan kelse de özime mal etemen.
Hakikatnı karaganga en önemlî, onı tapmak.
O insanın ne itibardan ayıra, ne de tüşire,
Tersine, saydıra ve şereflendire...

Şayırnıñ kökreginde ekı cürek ura:

Bır cüregi sizlerge,

Bır cüregi öziñe...

Onıñ cüregin dawışların

Tesislemek zor...

Onı sade sen tabirliceşñ,

Cünkü:

Dawışlar toktaycak,

Sesler tımacak,

Söz, fikirler örtüwli kalacak.

Onlarnı da şözmek,

Ne gururlı şiy...

Kimden beklesem de,
Senden beklemiy edim,
Sende ne din ne iman...
Tez şayılğan caşlık İsteklerñ...
Kün gelecek sen esniceksñ,
O wakıt iş işten geşecek...
Şimdñ bñr mankurtsñ,
Mıyñ cuwılğan,
Kımlıgññ unutmaksñ...
Bo satırlarnı yazganda,
Saygılarımñı
Teftiş astında tutalmayman,
Men üşün sen ölišñ,
Katıp te saga inandım,
Anlayalmayman...

Denizlerde bîrwakıtlar
„Saklı” cürgen bîr gemî edim...
Şimdî yalığa saplangan bîr kırıntıman.
Menliğim önemsiz bîr kölge.
Hayat onday, ayakta turmak zor...
Şimdî „Canı celler” ese,
Sınırlerimni basa,
Bo sebepten tişlerimni akşaytaman,
Sklerozlaşkan közlerim
Yaklaşkan „Canılıklarnı”
Eş te şegalmay...
Korkman,
Bilmiymen, neden korkaman!...

Geceler, damsız geceler,
Geceler, damlı geceler.
Geceler, kızganışı geceler,
Geceler, cumart geceler...

Geceler, şübbelî geceler,
Geceler, kanışlı geceler.
Geceler, berîmlî geceler,
Geceler, berîmsîz geceler...

Geceler, imansız geceler,
Geceler, imanlı geceler.
Geceler, gamlı geceler,
Geceler, mesut geceler...

Sîzler agarttınız şâşlerîmnî,
Yaşlar bîrkarar bolsa da.
Ökînmîymen, sawbolîñîz,
Göñîl biraz talsa da...

Karanlıknın şehzadesîmen,
Geceler menîm adaşlarım...
İlhamım da sîzler beresîñîz,
Tüşünce, soraw, sırdaşım...

Gecenin tasawırın kûndîz söndire,
İnsan dayanmakka yaratılğan.
Hayat em biyazlı, em karalı,
Col dayıma tegissiz bolğan...

Kartnı say, akla,
Balaga ber.
Kart ta seniñ saydı,
Bala da sayacak...
Bo hayatnıñ yazılmagan bñr kanunı,
Dikkat et !
Dünyadan sağlam ket,
Közleriñ artta kalmasın...

Koparaman, istemedem,
Hayatımdan bir tiliim.
Sen üşün er şiy O.K.
Serseri göñliim...

Sakınsam da, korksam da,
Er adımda öliim.
Sen üşün er şiy O.K.
Serseri göñliim...

Karasam da, capışmay,
Kerekken biliim.
Sen üşün er şiy O.K.
Serseri göñliim...

Annamayman, bilmiymen,
Anamnın tiliin.
Sen üşün er şiy O.K.
Serseri göñliim...

Yalan Dünya,
İnsanları da riyakar...
Kerekkende karalasın,
Kerekmegende yok.
Etrafın dayıma hasımlık,
Bencilik men istiha.
Kibirliğin ölçüsü yok,
O kuralların kuralı...
A.G. Bell, 1876 da
Telefonu icat etken,
Üçüncü binin işersindemiz
Onu kullanmaga bilmiyoruz.
Bir selam, bir kelam,
Köp mü acaba?
„Ne dişin, Yaşar abiy?“
„Cewap beralmayman !... ”

İnsanın hayatında
BİR vakit kele,
Er yaşagan saniyeleri
Alla'nın BİR ediyesi...
Çünkü:
Küneşni BİR defa taa körmege,
Celnİ BİR taa sezmege,
Tabiyatnın karşısında
Hayran kalmaga,
Belki son defa üşün,
BİR fırsat sayıla...

BİR şey karayman,
Ne karaganımın farkında tuwılman.
Karagan saytın kapala,
ÖzİN saklay...
Aslında bİlmiymen bar mı, yok mı?
Yoksa, sade menİM fikirİmde
Sabİt bİR fikir mİ?
Ortaga şİkkan eş bİR
Somut kÖrİnİş yok...

Tarihnin közinden akkan collar,
Wakıtın tabanından ız aşalar.
Kökrekten şıkkın eskirgen dawışlar
Toz baskan tabanın tabına kaşalar...

Keleceknin kelegeği kelecekke kelgende,
Bo boluwın boluwına karay.
Negadar karanlık karanlıkı aşsa da,
Soraw sorawın sorawdan soray...

Kimse kimsenin kimliğin bilmiy,
Negadar sorawdan sorasa da,
Erwakıt kişî kişîliğin kalay,
Dumannın dumanı dumanlı bolsa da...

Seni beklemiyimen,
Aceli etme!
Sabırlı bol,
Kelmiy tur...
Dolaşma etrafımda,
Canıma talaşma,
Emelim emelleştir,
Kerekkende özüm kabir berirmen...
Yaşka ilerlegen saytın,
Köpten köp işler şığa,
Meni raat bırakmaylar,
Raatsızlaylar...
Mesafe tarlaşa,
Wakıtka zarman...
Şımarık anılarım
Aylana da keleler,
Aylana da keleler,
Men de onları kıyalmayman...

Tinewinden terekler
Biyaz sakal taktılar.
Bizge kışnıñ kelüwın
Aşık, aşık ayttılar.

Şıgıp ballar sokakka,
İrkinmeden şawlaylar.
Ne kar, ne de kaswet,
Kimsege tokınmaylar.

Biz de onlarday edik,
Cürek şen kar cawganda.
Şanalarını şıbırtıp,
Şayirlarga dalganda.

Kar cawa yawaş yawaş,
Közlerde şenlik parlay.
Zorlık kimnın başında ?
Anay, babaylar anlay.

CüyrİK kanı aga damarımdan,
Noktani bırwakıt bisİNmedİM.
Baş köterİp, bİldİM karamaga,
Aksaklarga kolayman berİNmedİM.

Sonsız yaylalarda uwıldagan
Cangız bİR kurttay edİM.
Kİmse menİ eske almasa da,
Öz öZİmnİ emiyet men besledİM.

Bo dünyada erkezde terslİK
Bar, em de bolacak.
Onın üşÜN yapkanıña sak
Bol da, arkañda tek öner kalacak...

Dünya ogadar cumart ke,
Erkezge ayrı bîr cer bar.
Lakin „kastaların” arasında
Bo cer bola biraz tar...

Kaydan bîzlerde bo haset?
Baş köterîp karamaga zarsıñ.
Turmadan dertlerî örkenleşe,
Anlamayman, neşin alemge kârsin?

Erkez özin bîlîp, özi cürse,
Hasiyet dostı bolacak.
Közler alemkîne uzanmasa,
Bo Dünya şeşek, renkke tolacak...

Meramım sizler için yazmak,
Lakin okıycak kişim yok...
Emgegimniñ tabanı boş,
Uşar edim, kanatım yok...

Geceler, geceler, nazlı geceler,
Dört yaklap üstüme üçüm eteler.
Katımda kımsem yok,
Özüm men özüm, bîr de kalem,
Tüşüncelerim, karışık bîr alem...
İstiyen yazmaga, tîl aşılma,
Kalbim bîr coşa, afif kaltıray...
Fikirler şaytan toy, karışıp ese,
Eslemiy menî, karamay geşe.
Takatın bolmasa, işke sarılma,
İlhamsız, „balam“, colga aşılma...
„Barıkayı hakikat“ uzakta kala,
„Müsademeiy efkâr“ indemiy tura...
Kün künden öse bo türlü geceler,
Canaman wakıtka, esapsız geşeler...

Şakespeare ingilizce yazmagan bolsa,
Şakespeare, Şakespeare tuwıl edĩ.
Boudelaire fransızca yazmagan bolsa,
Boudelaire, Boudelaire tuwıl edĩ.
Geothe nemsece yazmagan bolsa,
Geothe, Geothe tuwıl edĩ.
Puşkin rusça yazmagan bolsa,
Puşkin, Puşkin tuwıl edĩ.
Eminescu römence yazmagan bolsa,
Eminescu, Eminescu tuwıl edĩ.
Yunus Emre türkçe yazmagan bolsa,
Yunus Emre, Yunus Emre tuwıl edĩ.
Yaşar tatarca yazmagan bolsa,
Yaşar, Yaşar tuwıl edĩ...

NOKTALI NOKTA (:)

Yalan dünya, yalan dep,
Noktalı noktayı salamız.
„Ekī sınırlı” dünyanın
Sonına, mıtlak, baramız...

Barsıñ ve bïrsıñ,
Ne başlangışıñ bar, ne sonıñ.
Bütün barlık saga muhtaç,
Er şıynı bïlesıñ, köresıñ, eşïtesıñ...
Yaratıcısıñ, yoktan bar, bardan yok,
Sözıñ bar,
Emırıñ bar,
Yüce kitap
Senıñ kelamıñ...
Bo sebepten bütün barlıgım man,
SAGA inanaman,
Bo inanç ta
Kalbımñı güzel dawranışlar man
Süsliy...

Carıklığın carığı,
Kalb carığı,
Kitap carığı,
Küneş carığı,
Toprak carığı,
Sema carığı,

Carıklığın carığı...

Saga carıknı „Men“ beremen,
„Mende“ senĩñ carıgıñ.
Senĩñ bütñn karalarıñnı
„Men“ örtemen.
Biyazlar man da „Men“ süsliymen...
Bo kudret „Mende“...
Sen ne şirkĩnsĩñ, ne de güzel,
Onı „Men“ kararlayman.
„Men“ üşñn bonların arasında
Sınır yok...

İnanaman,
Molekulanı yaratkan,
Evrennī de yaratkan demek...
Maddiy alem, kanun ve onun işlenmesi
BİR perde.
Onın arkasında
Seniñ
Azamet ve şerefñ
Saklanıp tura...
Sanatkârın ustalığı
Onın eserñ kıymeti men ölçene,
Seniñ eserñ,
İnsanda esirme duygısı
Tudıra...

İnsannı
Binlerce hismen anıklagasıñ,
Onlar man o,
Seni tanıp,
Ezeliyetke azırlene...

İnsanga
Tekamul ve terakki
Üşün ruh bergensıñ,
O da senıñ barlıgıñ ifadesıdır...

İnsan epsın yawaş, yawaş
Baştan üyrenmesi kerek...
Bır de balşıbınday, örmekşıdıy
Tuwgan bolsa,
O kayerde edı?...
Ne yazık ke oga tahdit
Bır wakıt bergensıñ...

Bo mahdut sahada
Milyonlarca
Bırbırlerine benzemegen
Bet kılıkları
Yaratkasın,
Bo da senıñ barlıgıñ ifadesı...

Tegİssİz,
Tegİssİz
Cürgen colım...
Keleceknİ de cawlayalmayman...
Ambardan payıma az tüşti,
Oga da şükür...
Mükâfat ve ceza
Sebepke, İstekke dayana...
Gewşeklİk te yararsız,
Kader de bisİnmiy onı...
Hayat toktawsız bİr küreş,
Serbeslİknİn yetenek sınırları İşİnde,
Bergen, Sen Bergen, müneverlİk,
Bİr seviyegeşİk eksİklİklernİ
Şözmege karay,
İtaatka col kalmay,
Bonı da „Sen“ kararlaysıñ,
Cesaretİmnİ, gayretİmnİ
Güna defterİne yazma Allahım!...

Dünya cehalet, zulüm, aksızlık,
İnsanga ürmek kalmagan,
Korkı, korlıkka tüşken insan...
Rebbiul'evvel 12 İnci Gecesı tuwdı İman,
Hz. Muhammed Aleyhisselam.
Tabiyat aydınlandı,
İnanç man kâlpner nurlandı.
Rebbiul'evvel 12 İnci Gecesı tuwdı İman,
Hz. Muhammed Aleyhisselam.
Eşitlik, adalet, kardaşlık keldi,
Tabınganlar gerçek refakka erdi,
Rebbiul'evvel 12 İnci Gecesı tuwdı İman,
Hz. Muhammed Aleyhisselam.
Hayatka kayırlı collar aştı,
Mübarek başlangış göñilde taştı.
Rebbiul'evvel 12 İnci Gecesı tuwdı İman,
Hz. Muhammed Aleyhisselam...

Gizli ve mübarek,
Bin aydan taa kıymetli...
Bereket, zaman tili mi,
Kayırlı ve kıymetli Gece.
Melekler ve ruh
Rabbilerin ızınım man
Hidayet, l'caz ve M'cize Kitabıñ:
Peygamber Efendimizge ediye ettiler...
Dünya carıklandı,
Dogru col bellendi...
Dewirlene Wakıtlar,
Lakin tazelik coyılmay...

Ahleâk güzelleşe,
Sorumluluk canlana.
Kalıp temizlene,
Til yalandan şirkine,
Kulak er şiyñi eşitmiy,
Mide de sakına,
Kollar yamanlıktan kaşalar,
Ayaklar şirkepñi basmaylar.
Ne güzel!...
Benzeri bolmagan bir ibadet...

Dünyaga kelgeniñme ökünüşim yok,
Yüzlemyimen bir şey öziñe.
Zewk te kördim, sefa da sürdüm,
Acı da tuydım, sıkıntılardan da geştim.
Ölmiycekmen dep yaşadım,
Ölecekmen dep te tüşinemen...
Ebediyleşmege, yıldızlarga karadım,
Ebediy hayatka köşüwni de
İkmal etmedim...
Sonı elbet te kelecek,
Onın üşün de men âzırmen...

Şükür,
BİR Bayram'ga taa kawıştım...
Huzur ve mutluluk işindemen,
2000'nin son Bayramı.
Bo Tarihiy olay
Cenabı Hak'nın bizlerge bağışlagan
BİR faziletı...
BİR yadiygar, BİR meziyet.
Bayramlaşaman erkez men...
Bonday küneşli künni
Üşünci Bin'nin Bayramlarından da
Bekliymen...

Nokta, Nokta (...)

Dert balaban bızlerde,
Şimdilik nokta, nokta.
Yarın mtlak erecekmız,
Sonıdır maylı botka...

Balalık yaşlarımda,
Eşim eske kelgende.
Kafa tasımda,
Sandıraklagan bir kıvılcım
Kalbimden sordu:
"Kimsin sen, erke balam,
Kalkın kim, uyrığın ne?"
Cevap beralmadım...
Bardım tez men babama:
„Kimen men, aytsı maga,
Otırgan mellemizde
Başka alemler de bar,
Bonın esrarı kayda?"
„Balam, sen tatarsın.
Bizim tamır Kırım'da,
Biz mında tuwgan bolsak ta,
Ecdatlarımız onda...
Bir zamanlar zulüm tüşken,
Kaygı baskan başların,
O güzel, güzel Curtı

Terk etkenler,
Kelip mında yerleşkenler,
O vakit Osman ceri...
Tarih şunday dewırlengen,
Bolgamız Romanyalı...
Uyrığımız şımdı römen,
Ama özimiz Tatar!..."
Şo andan başlap
Cüregimni böldim ekige:
Yarısı mında yaşay,
Yarısı Kırım'ga karay...

Dünyamsıñ,
Dünyamnın dünyasıñ...
Watanımsıñ,
Watanımnın watanısıñ...
Milletımsıñ,
Milletımnın milletısıñ...
Aylemsıñ,
Aylemnın aylesısıñ...
Akrabamsıñ,
Akrabamnın akrabasıñ...
Men üşün er şiyımsın:
Rengımsın, sesımsıñ, dadımsıñ,
Areketlerımsıñ,
Tüşünce, irademsıñ,
Taa neler, taa nelerımsıñ...
Sensiz men yokman,
Sen barsıñ, men barman,
Senıñ üşün de yaşayman...

Başkalarını körgende,
Esenlik men cürgende,
Men cılayman...

Kaderimnin karası,
Cüregimnin carası,
Men cılayman...

Tarihimnin tersi,
Milletimnin öpkesi,
Men cılayman...

Kelecekke inanış,
Bar bolmakka kanış,
Men külemen...

Carık colnı körgende,
Maga ümüt bergende,
Men külemen...

Süygige süygı katkanda,
Közimni atık aşkanda,
Men külemen...

Kökmawını körgende,
Taraknı bellegende,
Men külemen...

Közlerimnîn
Sagır hatraları
Celnîn kanatları man
Tarihnîn tamırların
Okşalay...
Sözler
Atık karayışları man
Geşmişîn basamakların
Kalay...
Kîm mîz bîz?
Kararsız cewap:
Karanlık bozkırın
Tozında
Caldaymız...
Kanımız karışık,
Mingol da bar,
Kıpçak tabar,
Tarihte bızler
Şanlı TATARMIZ...

Caşlarını korıyık,
Colların tegışliyik...
Kökmawının, Taraknın
Esrarlarına dalmaknın
Meraklığın aşlayık...
Er nesilnñ özine ayıt
Özel bñ yaşaw tarızı bar,
Kesmiyik kanatların,
Uşmak awesñ tuysınlar...
Unutmayık,
Bızler de onlarday edik,
Canı bñ col
Karamaktan ürkmesinler...

İşindekiler

Bir işni becergen soñ,	5
Menim karawım yıldızlarda,	6
Edim, barman, bolacam.	7
Ak manayım astında oynak yıldızçıklar	8
Berilmedim birwakit bütünlük men	9
Kırmiskaday şabalap topladım,	10
Er akşam	11
Turmadan ratsızlay	12
Müşterek iş	13
Kabartma taşların astında	14
Deñiz boyında deñizni boylap	15
Yaz şillesinde	16
Muwazi hayat	17
Kökke karayman	18
Menfur tüşüncelerim	19
Mesut belip, bolmaganım	20
Gene geşip ketiyatırsıñ,	21
Wakit kele	22
Sen bir „Celsiñ“,	23
Hakikatni aşıkılganlarga minnetarman	24
Şayırniñ kökreginde eki cürek ura:	25
Kimden beklesem de,	26
Denizlerde birwakitlar	27
Geceler, damsız geceler,	28
Kartni say, akla,	30
Koparaman, istemeden,	31

Yalan Dünya,.....	32
İnsanın hayatında.....	33
Bir şey karayman,.....	34
Tarihnin közinden akkan collar,.....	35
Seni beklemiyem,.....	36
Tinewinden terekler.....	37
Cüyrük kanı aga damarımdan,.....	38
Dünya ogadar cumart ke,.....	39
Meramım sizler üşün yazmak,.....	40
Geceler, geceler, nazlı geceler,.....	41
Şakespeare ingilizce yazmagan bolsa,.....	42
Yalan dünya, yalan dep,.....	45
Barsıñ ve bırsıñ,.....	46
Carıklığın carığı,.....	47
Saga carıkñı „Men” beremen,.....	48
İnanaman,.....	49
İnsannı.....	50
Tegissiz,.....	51
Dünya cehalet, zulim, aksızlık,.....	52
Gizli ve mübarek,.....	53
Ahleâk güzelleşe,.....	54
Dünyaga kelgenime ökinişim yok,.....	55
Şükür,.....	56
Dert balaban bizlerde,.....	58
Balalık yaşlarımda,.....	59
Dünyamsıñ,.....	61
Başkalarını körgende,.....	62
Közlerimnñ.....	63
Caşlarını korıyık.....	64

BİR İŞİNİ BECERGEN SON,
SONINA NOKTA SALAMIZ.
KÖZLER UZAY KELECEKKE,
KAYTABAŞTAN ÇOL ALAMIZ...